

## Arrest

**nr. 315 983 van 5 november 2024**  
**in de zaken RvV X / XI en RvV X / XI**

**Inzake:**

1. X (RvV X)
2. X (RvV X)

**Gekozen woonplaats:** ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS  
Eindgracht 1  
3600 GENK

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,**

Gezien de verzoekschriften die X en X, die beiden verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 21 juli 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 13 september 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 oktober 2024.

Gehoord de verslagen van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

#### **1. Over de gegevens van de zaken**

1.1. Verzoekende partij in de zaak RvV X (hierna: verzoeker) en verzoekende partij in de zaak RvV X (hierna: verzoekster), echtgenoten, die beiden verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen België binnen op 27 maart 2024 en verzoeken beiden op 29 maart 2024 om internationale bescherming. Op 18 juni 2024 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal), zowel ten aanzien van verzoeker als verzoekster, tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die de volgende dag aan verzoeker en verzoekster aangetekend worden verzonden.

1.2. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

“(…)

**A. Feitenrelaas**

*Volgens uw verklaringen bent u een staatsburger van Georgië van Georgische origine.*

*Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming voert u de volgende feiten aan. U verklaart dat uw moeder in 2012 coördinator was van de nationale partij in Georgië en omwille van deze politieke activiteiten werden uw moeder en haar zonen door T. E. bedreigd. Hierdoor besloot uw moeder het land te verlaten en hebt u geen informatie over waar uw moeder zich bevindt. Omwille van deze bedreigingen ten aanzien van uw moeder besloot u zelf ook uw politieke activiteiten stop te zetten in 2012, waardoor er zich geen verdere feiten voordeden. Enkele jaren later trouwde u met uw echtgenote M. J. en gingen jullie in 2021 samenwonen in Givi Svanidze straat, waar T. E. naast jullie huis een hondenkennel uitbaatte. T. E. was uitbater van een hondenkennel die in het gebouw naast jullie werd gehouden. Hierdoor zaten er soms agressieve honden die naar jullie blaften in de doorgang naar jullie huis. Op 9 februari 2024 werd er een rottweiler voor jullie deur geplaatst, hierdoor werden uw kinderen en vrouw bijna aangevallen. Om een oplossing te zoeken voor dit probleem nam u contact op met de medewerkers van T. E., echter kreeg u van hen de boodschap dat u rechtstreeks contact diende op te nemen met T. zelf aangezien zij niets aan uw problemen konden doen. Toen u T. opbelde, hem uw probleem uitlegde en vroeg voor een oplossing begon hij u telefonisch te bedreigen en beëindigde hij het gesprek. Vervolgens nam T. contact op met de politie en beschuldigde hij u van het in de lucht schieten met een pistool en hem te bedreigen met een pistool. De politie kwam ter plaatse en luisterde naar de verklaringen van u en uw echtgenote. Vervolgens bekeken ze de camerabeelden en luisterden ze naar de getuigen die het incident zagen gebeuren. Dankzij de camerabeelden en de getuigen werd u vrijgesproken van de aanklacht van T. U diende echter wel een contactverbod te ondertekenen waarin u verklaarde geen contact meer op te nemen met de heer T. E. Na dit incident besloot u samen met uw vrouw en twee kinderen naar het huis van de ouders van uw vrouw in de Glazestraat in Tbilisi, enkele straten verder dan uw eigen woning, te verhuizen. U hoopte zo de situatie te laten bekoelen. Echter ongeveer 1 week na het incident op 9 februari 2024 werd u, toen u met een vriend in de wijk Vake rondreed, tegengehouden door de politie omdat u een medicament op zak had dat verslavende middelen bevatte. Vervolgens werd u enkele uren vastgehouden op het politiebureau. Dankzij de hulp van enkele kennissen en de moeder van deze vriend werd u tenslotte vrijgelaten en niet schuldig bevonden. Volgens uw verklaringen is T. E. verantwoordelijk voor deze tweede aanhouding en vermoedt u dat de politiediensten op zoek zijn naar een reden om u aan te houden en naar de gevangenis te sturen waar de zoon van T. E. verblijft en hij u iets kan aandoen. Vervolgens besloot u op 27 maart 2024 het land per vliegtuig te verlaten, samen met uw gezin.*

*U diende in België een verzoek om internationale bescherming in op 29 maart 2024, samen met uw echtgenote. Bij terugkeer naar Georgië vreest u opgepakt te worden omwille van de bedreigingen en onderdrukkingen van T. E.*

*Ter staving van uw verzoek legt u volgende originele documenten voor. De paspoorten van u, uw echtgenote en kinderen, de geboorteakte van uw kinderen, huwelijksakte, verkoop van uw bedrijfsgoederen, drie foto's met betrekking de locatie van uw woning, drie bewakingsbeelden en acht video's met betrekking tot de bedreigingen van T. E.*

## **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

***Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.***

*Er dient te worden vastgesteld dat uw asielmotieven geen link hebben met de criteria van de Conventie Genève, te weten ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het betreft hier immers uitsluitend gemeenrecht, een interpersoonlijk conflict tussen u en T. E. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS tracht u hierbij een link te leggen naar uw eerdere politieke activiteiten en verklaart u dat u door T. gevisieerd werd omwille van uw vroegere politieke activiteiten (CGVS, p10). Echter zijn deze verklaringen in strijd met uw eerdere verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ)*

waar u verklaarde dat uw politieke activiteiten niet gelinkt zijn aan de redenen van uw vertrek uit Georgië, hetgeen meteen ernstige vraagtekens plaatst bij het door u voorgehouden politiek motief van uw vervolger (CGVS-vragenlijst, vraag 3). Eveneens verklaart u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u uw beperkte politieke activiteiten reeds in 2012 stopzette en sindsdien ver weg bleef van enige politieke inmenging (CGVS, p6, 11), alsook dat uw moeder reeds in 2012 Georgië verliet en u sindsdien geen enkel contact meer met haar hebt (CGVS, p6). Omwille van bovenstaande redenen kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u nog recent, twaalf jaar na het stopzetten van uw politieke activiteiten, en nog steeds politiek geïnteresseerd zou worden door T. E. Zoals eerder aangehaald betreffen de problemen die u met T. E. had bijgevolg slechts een gemeenrechtelijk conflict betreffende de gronden waar u woonachtig op was. Uw asielmotieven vallen dus buiten het toepassingsveld van de Vluchtelingenconventie. Bijgevolg moet nagegaan worden of u in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut, wat in casu niet het geval is, en dit om onderstaande redenen.

In de eerste plaats slaagt u er niet in aan te tonen dat u in die mate door T. geïnteresseerd werd dat er sprake is van een reëel risico op ernstige schade. De feiten die u aanhaalt blijken immers niet voldoende zwaarwichtig te zijn om een status van internationale bescherming te krijgen toegekend. Zo dient er omwille van tegenstrijdigheden in de verklaringen van uw vrouw en uw eigen verklaringen te worden opgemerkt dat het slechts om een burengeschil gaat waarbij er één enkel incident zich heeft voorgedaan. Echter verklaarde uw vrouw dat u en de burens al problemen kenden met T. E. vanaf het moment dat jullie burens werden in 2021 (M. J.: DV: X.XXX.XXX; CG: XX/XXXXXXX CGVS, p7). U spreekt zelf over een ontmoeting die slechts twee à drie keer heeft plaatsgevonden waarbij er eerder nooit problemen waren en het eerste incident zich uiteindelijk pas voordeed op 9 februari 2024, het moment waarop de politie langskwam om het geschil op te lossen, u beschuldigd werd van gedreigd te hebben met een pistool maar werd vrijgesproken (CGVS, p11). Verder, omtrent het tweede incident dat zich voordeed en de uiteindelijke aanleiding tot uw vertrek uit Georgië was, kan u niet eens met zekerheid stellen dat u werd aangehouden omwille van de bedreigingen van T. E. U geeft namelijk zelf te kennen dat er in jullie auto medicatie aanwezig was die bepaalde verslavende componenten bevat (CGVS, p12) waardoor het aannemelijk is dat de politie u aanhoudt in een onderzoek voert op basis van de vaststelling deze medicatie aan te treffen in uw wagen. Niets in uw verklaringen wijst er op dat T. E. ook maar enige inmenging zou hebben gehad in deze tweede arrestatie, dit zijn louter veronderstellingen van uw kant. Daarbij dient te worden vermeld dat als u echt werkelijk zulke, volgens uw verklaringen, zwaarwichtige problemen zou hebben ervaren met uw buurman T. E. u eerder de overweging zou maken om te verhuizen binnen Georgië (CGVS, p14). De vaststelling dat er eerder niet eens overwogen werd om te verhuizen om zo niet meer geconfronteerd te worden met T. en de gevaarlijke honden, ondermijnt de ernst van jullie problemen in grote mate.

Vervolgens moet worden opgemerkt dat u zich voor dergelijke problemen in de eerste plaats dient te wenden tot uw nationale autoriteiten. Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië - Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_georgie\\_algemene\\_situatie\\_20231211.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf)), blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in high Profile zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in.

*Volgens uw verklaringen kon u geen bescherming zoeken, of zou de bescherming die u zou zoeken alleen maar meer problemen veroorzaken omwille van het invloedrijke profiel van T. E., zowel in politieke als criminele kringen (CGVS, p8-9, 13, 15). Echter maakt u niet aannemelijk dat T. E. daadwerkelijk zulk invloedrijk persoon in Georgië is.*

*Om te beginnen verklaarde u dat u door T. E. gevisieerd wordt omdat hij graag de gronden waarop u woonachtig was in zijn bezit wou krijgen. Nochtans verklaarde u dat deze gronden niet uw eigendom zijn, maar in het bezit zijn van de overheid en u deze slechts huurt (CGVS, p10). Indien T. E., als invloedrijk persoon met verschillende connecties binnen de overheid, deze gronden daadwerkelijk zou willen verkrijgen zou er mogen verwacht worden dat hij deze dan ook via zijn connecties bij de overheid makkelijk in zijn bezit zou kunnen krijgen en hij hiervoor geen valse beschuldigingen of andere problemen dient te veroorzaken met u en uw gezin. Dat T. E. deze gronden niet zo maar kan opeisen, of deze zelf huren, bij de gemachtigde autoriteiten doet dan ook afbreuk aan de door u beweerde invloedrijke persoonlijkheid van T. E. Daarbij aansluitend is het niet aannemelijk dat T. E. gedurende drie jaar dat jullie daar wonen nooit eerder acties zou hebben ondernomen via zijn invloedrijke positie om de gronden in zijn bezit te krijgen en u van 2021 tot 2024 gewoon uw gang liet gaan zonder enige problemen te veroorzaken (CGVS, p11).*

*Daarnaast is het opmerkelijk dat u aanklaart dat verschillende burens reeds aanklachten indienden tegen T. E. maar hierbij door de diensten nooit werd opgetreden tegen de beschuldigingen aan het adres van T. E. (CGVS, p12). U gaat er van uit dat T. E. een invloedrijke positie heeft binnen de overheid omdat de aanklachten die reeds tegen hem werden ingediend, in uw ogen, geen enkel resultaat opleverden (CGVS, p12). Desalniettemin verklaarde u ook dat de zoon van T. E. een veroordeeld crimineel is en in de gevangenis verblijft (CGVS, p8). Hierbij is het dan ook ronduit bizar dat T. E. vanuit zijn invloedrijke positie geen onschendbaarheid kan bieden ten aanzien van zijn eigen zoon. Het is dan ook duidelijk dat de autoriteiten weldegelijk optreden ten aanzien van minstens de zoon van T. E. en hem evengoed, net zoals elke andere burger, een straf laten uitzitten. Deze vaststellingen doet dan ook verder afbreuk aan het door u beweerde profiel van T. E.*

*Vervolgens dient er aangehaald te worden dat u zelf ook tot tweemaal toe werd vrijgepleit door de autoriteiten ten aanzien van de klachten van T. E. Zo diende u na het eerste incident slechts een soort van contactverbod te ondertekenen, waar overigens enig bewijs van ontbreekt, en werd u vrijgepleit op basis van de camerabeelden die de politie wel degelijk grondig bekeken had (CGVS, p7-8). Verder werd u ook na de tweede arrestatie, omwille van het bezit van psychotrope medicatie, vrijgesproken en kon u na enkele uren het politiekantoor verlaten (CGVS, p12-13). Indien er daadwerkelijk een invloedrijk persoon het op u gemunt heeft zou men redelijkerwijze kunnen verwachten dat deze persoon er dan ook alles aan zou doen dat u wel degelijk wordt veroordeeld en valt er niet in te zien waarom deze persoon u tot tweemaal toe zou laten ontsnappen aan enige soort van vervolging. Het is dan ook niet geloofwaardig dat T. E. enige belangrijke invloed zou kunnen uitoefenen op de geldende autoriteiten en uitvoerende machten in Georgië.*

*U beweerde verder dat u een contactverbod kreeg opgelegd terwijl u eigenlijk nergens schuld aan had, maar toont u op geen enkele wijze aan dat u wel degelijk het contactverbod diende te tekenen aangezien u hier geen enkel bewijs van neerlegt. Volgens uw verklaringen ontbreekt dit document in uw bewijsstukken omdat u het document zelf nooit hebt ontvangen en het niet was toegestaan dat u een foto nam van deze verklaringen (CGVS, p7). Dit zijn eerder vreemde verklaringen aangezien u zelf het contactverbod kreeg opgelegd en u, volgens uw eigen verklaringen, wel in de mogelijkheid was om eventuele correcties toe te voegen aan uw verklaringen in het document (CGVS, p8). Indien er bepaalde maatregelen worden genomen ten aanzien van uw persoon in dergelijk geschil, kan verwacht worden dat u die maatregelen eveneens ontvangt. Er kan bijgevolg ernstig getwijfeld worden aan uw bewering dat enkel aan u een bepaalde sanctie werd toegekend in uw geschil met T.*

*Bovendien is het opmerkelijk dat u nooit zelf enige stappen hebt ondernomen om de bedreigingen van T. E. aan banden te leggen. Na het incident op 9 februari 2024 besluit u verder om geen enkele stap ten aanzien van T. E. te ondernemen, terwijl uw burens dit reeds deden en ze geen verdere problemen ervaarden ten aanzien van T. E. (CGVS, p12 en 14). U blijft slechts herhalen dat u geen enkele poging tot bescherming ondernam omdat u er vanuit ging dat u niets kon beginnen tegen de invloedrijke positie van T. E., dewelke reeds in bovenstaande uitvoerig werd weerlegd. Deze uitleg biedt bijgevolg geen afdoende verklaring voor uw gebrek aan pogingen om nationale bescherming te zoeken. De vaststelling dat u nooit effectief klacht indiende tegen T., nooit de hulp van een advocaat inschakelde of nooit elders uw belangen ging verdedigen, zonder hiervoor een aannemelijke verklaringen te bieden, maakt dat u niet aantoonbaar niet op de bescherming van de Georgische autoriteiten te kunnen rekenen en ondermijnt bovendien ook de ernst van de door u beweerde problemen met T.*

*Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.*

*Tot slot kunnen de documenten die u neerlegt bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Jullie paspoorten, de geboorteakten van jullie kinderen en het huwelijkscertificaat (stukken 1 - 4 inventaris documenten) bevestigen slechts jullie identiteit en gezinssamenstelling, dewelke hier niet ter discussie staan. De verkoopakte (stuk 6 inventaris documenten) is slechts een bewijs van uw verkoop van goederen in Georgië en hebben geen bijdrage aan de door u beweerde vrees ten aanzien van Georgië. Tenslotte legt u nog twee USB-sticks voor (stuk 7 inventaris documenten) met op de ene USB slechts één video inzake uw huwelijk. Echter verklaarde u dat er op deze USBstick nog twee bijkomende video's zouden staan omtrent de bedreigingen van T. E. Nochtans waren deze niet terug te vinden, moesten deze video's toch voorhanden zijn, zijn ze net als alle andere video's en foto's slechts een bewijs van uw burengeschil met T. E., hetgeen in bovenstaande op zich niet in vraag wordt gesteld. De video's en foto's op de USB-sticks aangaande de honden en bedreigingen tonen eveneens enkel aan dat er een conflict was, maar tonen op geen enkele wijze aan dat T. E. een hoogstaand profiel heeft waardoor u geen bescherming zou kunnen inroepen van de autoriteiten in Georgië of zelfs dat u niet zou kunnen rekenen op enige hulp van de voorhanden zijnde hulporganisaties.*

*Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

*(...)"*

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, luidt als volgt:

*"(..."*

### **A. Feitenrelaas**

*Volgens uw verklaringen bent u een staatsburger van Georgië van Georgisch origine.*

*Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming voert u de volgende feiten aan. U verklaart dat u in 2021 trouwde met uw echtgenoot D. O. en jullie in 2021 gingen samenwonen in de Givi Svanidze straat. T. E. was uitbater van een hondenkennel die in het gebouw naast jullie werd gehouden. Hierdoor zaten er soms agressieve honden die naar jullie blaften in de doorgang naar jullie huis. Op 9 februari 2024 werd er een rottweiler voor jullie deur geplaatst, hierdoor werden uw kinderen en u bijna aangevallen. Om een oplossing te zoeken voor dit probleem nam uw echtgenoot contact op met de medewerkers van T. E., echter kreeg hij van hen de boodschap dat hij rechtstreeks contact diende op te nemen met T. zelf aangezien zij niets aan jullie problemen konden doen. Toen uw echtgenoot T. opbelde en hem uw probleem uitlegde en vroeg voor een oplossing begon hij jullie telefonisch te bedreigen en beëindigde hij het gesprek. Vervolgens nam T. contact op met de politie en beschuldigde hij uw echtgenoot van het in de lucht schieten met een pistool en hem te bedreigen met een pistool. De politie kwam ter plaatse en luisterde naar de verklaringen van u en uw echtgenoot. Vervolgens bekeken ze de camerabeelden en luisterden ze naar de getuigen die het incident zagen gebeuren. Dankzij de camerabeelden en de getuigen werd uw echtgenoot vrijgesproken van de aanklacht van T. Hij diende echter wel een contactverbod te ondertekenen waarin uw echtgenoot verklaarde geen contact meer op te nemen met de heer T. E. Na dit incident besloten jullie met het gezin naar het huis van uw ouders in de Glazestraat in Tbilisi, enkele straten verder dan uw eigen woning, te verhuizen. U hoopte zo de situatie te laten bekoelen. Echter ongeveer 1 week na het incident op 9 februari 2024 werd uw echtgenoot, toen hij met een vriend in de wijk Vake rondreed, tegengehouden door de politie omdat hij een medicament op zak had dat verslavende middelen bevatte. Vervolgens werd hij enkele uren vastgehouden op het politiebureau. Dankzij de hulp van enkele kennissen en de moeder van deze vriend werd uw echtgenoot tenslotte vrijgelaten en niet schuldig bevonden. Volgens uw verklaringen is T. E. verantwoordelijk voor deze tweede aanhouding. Jullie besloten hierop op 27 maart 2024 het land per vliegtuig te verlaten.*

*U diende in België een verzoek om internationale bescherming in op 29 maart 2024, samen met uw echtgenoot. Bij terugkeer naar Georgië vreest u opgepakt te worden omwille van de bedreigingen en onderdrukkingen van T. E.*

*Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten voor. De paspoorten van u, uw echtgenoot en de kinderen, de geboorteakte van uw kinderen, jullie huwelijksakte, de verkoop van uw bedrijfsgoederen, drie foto's met betrekking de locatie van uw woning, drie bewakingsbeelden en acht video's met betrekking tot de bedreigingen van T. E.*

## **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Er dient vastgesteld te worden dat u zich op dezelfde asielmotieven beroept als uw man D. Aangezien in het kader van het verzoek van uw man een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden dat er wat u betreft een nood aan bescherming aannemelijk wordt gemaakt. De beslissing van uw echtgenoot, D. O. (DV: X.XXX.XXX; CG: XX/XXXXX), luidt als volgt:*

[...]

## **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.  
(...)"*

### **2. Over de rechtspleging**

Verzoeker, wiens beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gekend is onder het rolnummer RvV 320 600, is de echtgenoot van verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 320 594. Verzoekers beroepen zich op identiek dezelfde asielmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen zijn gebaseerd op identiek dezelfde motieven. In het verzoekschrift van verzoekster wordt het enig middel uit het verzoekschrift van verzoeker integraal hernomen. Gelet op het voorgaande moeten de zaken, omwille van hun onderlinge verknachtheid, worden samengevoegd.

### **3. Over de gegrondheid van de beroepen**

#### **3.1. De verzoekschriften**

3.1.1. In wat zich aandient als een identiek enig middel, beroepen verzoekers zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Vooreerst gaan verzoekers in op de overweging van de bestreden beslissingen dat hun problemen geen verband houden met één van de criteria van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève). Zij stellen in dit verband dat er van een verzoeker om internationale bescherming niet kan verwacht worden dat hij/zij altijd in staat zou zijn om de bedoelingen of motieven van de dader van vervolging aan te tonen, dat het soms niet realistisch is te verwachten dat de vervolgers zichzelf duidelijk identificeren, de verantwoordelijkheid voor hun daden opeisen of aangeven wat hun motieven zijn, dat uit de begeleidende omstandigheden waarin vervolging plaatsvindt soms echter wel een bepaalde conclusie kan worden getrokken en dat de daden van vervolging niet uitsluitend door één van de vijf gronden van vervolging hoeven te zijn gemotiveerd om gezien te worden als daden van vervolging in de zin van het Verdrag van

Genève. Zij verwijzen in deze naar een publicatie van het voormalige EASO, thans EUAA. Verder opperen verzoekers dat het feit dat verzoekers moeder en haar zonen in het verleden reeds bedreigd werden door T. E. omwille van de werkzaamheden van verzoekers moeder als coördinator van de nationale partij in Georgië, het niet denkbeeldig maakt dat de bedreigingen van T. E. jegens hen ook minstens mede gemotiveerd zijn door de politieke activiteiten van verzoekers moeder.

Voorts menen verzoekers te kunnen aantonen dat zij geen bescherming kunnen krijgen van de Georgische autoriteiten gelet op de informatie waarover zij beschikken en waaruit blijkt dat aanhangers van de partij *For Georgia* van de voormalige eerste minister, Giorgi Gakharia, veel druk hebben ondervonden tijdens de lokale verkiezingen in oktober 2021, dat er toen drugs en wapens verstoopt werden bij kandidaten om te verhinderen dat zij zouden deelnemen aan de verkiezingen, dat wanneer de partij *Georgian Dream* een bedreiging ziet, zij haar macht gebruikt door familieleden te bedreigen of hen te promoveren in een overheidsdienst of hen een betere job aan te bieden indien zij ervoor zorgen dat hun verwanten hun activiteiten/steun voor de oppositie stopzetten, dat de regering sportmannen inzet om de oppositie te intimideren en hen fysiek aan te vallen en dat het eveneens mogelijk is dat familieleden die werken bij de overheid (alook bij privébedrijven) ontslagen worden.

Tevens benadrukken verzoekers dat Georgië niet langer is opgenomen op de lijst van veilige landen van herkomst.

Tot slot hekelen verzoekers dat de commissaris-generaal meent dat de door hen aangehaalde feiten onvoldoende zwaarwichtig zijn. Waar in de bestreden beslissingen in dit verband gewezen wordt op tegenstrijdigheden tussen hun verklaringen, stellen zij – onder verwijzing naar wetenschappelijke publicaties – dat uit psychologisch onderzoek blijkt dat wanneer iemand vaker wordt geïnterviewd over een bepaalde gebeurtenis, hij niet altijd consistent is in zijn verhaal, dat dit ook geldt wanneer een gebeurtenis daadwerkelijk heeft plaatsgevonden, dat dergelijke inconsistenties niet *per se* een teken van ongelooftwaardigheid zijn en dat dit des te meer geldt wanneer verschillende personen, zoals *in casu*, worden geïnterviewd.

3.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vragen verzoekers de Raad in hoofddorde om hen te erkennen als vluchteling, in ondergeschikte orde om hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in meest ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen en de dossiers naar het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

### 3.2. Stukken

3.2.1. Verzoekers voegen ter staving van hun betoog geen bijkomende stukken bij de voorliggende verzoekschriften.

3.2.2. Verzoeker maakt op 9 oktober 2024, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over aan de Raad, met daarbij gevoegd de neerslag van een video (met vertaling).

### 3.3. Beoordeling van de beroepen

3.3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtcollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

### 3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

3.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals

bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoekers al dan niet voldoen aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.3.4. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekers de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht wordt gesteld dat in hun hoofdte geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

3.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.5.1. Verzoekers vrezen bij terugkeer naar hun land van herkomst, Georgië, te worden vervolgd door T. E. Voor de samenvatting van de vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissingen, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door verzoekers.

Blijkens de bestreden beslissingen hebben verzoekers niet aannemelijk gemaakt dat zij een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in het Verdrag van Genève, hebben of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, lopen. Vooreerst (i) houden de door verzoekers gezamenlijk voorgehouden problemen geen verband met één van de criteria van het Verdrag van Genève. Tevens (ii) zijn de door verzoekers aangehaalde feiten onvoldoende zwaarwichtig. Daarnaast (iii) merkt de commissaris-generaal op dat, zelfs indien geloof wordt gehecht aan verzoekers' verklaringen, zij niet aannemelijk maken dat zij geen beroep kunnen doen op bescherming voorzien in Georgië. Ten slotte (iv) kunnen de door verzoekers neergelegde documenten, omwille van de in de bestreden beslissingen vervatte redenen, aan de voorgaande vaststellingen niets wijzigen.

In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. De Raad stelt vast dat verzoekers er in de voorliggende verzoekschriften niet in slagen om voormelde motieven van de bestreden beslissingen te verklaren of te weerleggen. Verzoekers beperken zich tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerleggen of ontkrachten en een beweerdte vrees voor vervolging niet aannemelijk maken.

3.3.5.2. Na grondige lezing van de dossiers besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekers niet aannemelijk maken dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet naar zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

3.3.5.3. Verzoekers werpen in hun verzoekschriften op dat Georgië van de lijst van veilige landen is weggehaald.

Het koninklijk besluit van 12 mei 2024 ter vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst werd bekend gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 27 mei 2024. Georgië is (opnieuw) niet opgenomen op deze lijst.

In deze stipt de Raad aan dat het gegeven dat het herkomstland van verzoekers niet langer vermeld staat op de lijst van veilige landen van herkomst enkel tot gevolg heeft dat hun verzoeken om internationale bescherming niet langer behandeld kunnen worden overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in een versnelde procedure voor de behandeling van verzoeken om internationale bescherming van personen uit landen die aangemerkt zijn als veilig land van herkomst, en dat ook het (weerlegbaar) vermoeden, dat bij personen afkomstig uit een veilig land van herkomst geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aanwezig is, niet op hen van toepassing is. *In casu* werd geen versnelde procedure toegepast en zijn de genomen beslissingen dubbele weigeringsbeslissingen. Zoals hierna blijkt werd bovendien zowel in de bestreden beslissingen, die dateren van 18 juni 2024, als in het onderhavig arrest evenmin beroep gedaan om het vermoeden dat voor hen niet van kracht is.

3.3.5.4. Vervolgens beaamt de Raad de pertinente vaststelling van de bestreden beslissingen dat de door verzoekers voorgehouden problemen met T. E. geen verband houden met één van de criteria van het Verdrag van Genève, te weten ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep. De beweerdte problemen gaan immers terug op een uitsluitend gemeenrechtelijk conflict en hierin kan geen enkele *nexus* met enige vervolgingsgrond zoals opgenomen in voormeld verdrag worden

ontwaard. Evenmin zijn er aanwijzingen dat verzoekers omwille van een reden gelieerd aan deze criteria niet op bescherming van de Georgische autoriteiten zouden kunnen rekenen.

Tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal trachtte verzoeker een link te leggen tussen de aangehaalde problemen met T. E. en zijn vroegere politieke activiteiten door te stellen dat hij door T. E. geïnterviewd werd omwille van zijn politieke activiteiten (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 10). De Raad merkt enerzijds op dat deze beweringen in strijd zijn met verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waar hij verklaarde dat zijn politieke activiteiten niet gelinkt zijn aan de redenen van hun vertrek uit Georgië. Dit plaatst meteen ernstige vraagtekens bij het door hem voorgehouden politiek motief van hun vervolger. Anderzijds verklaart verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal dat hij zijn beperkte politieke activiteiten reeds in 2012 stopzette en sindsdien ver weg bleef van enige politieke inmenging (*ibid.*, p. 6, 11 en bevestigd ter terechtzitting). Waar verzoeker verder ter terechtzitting opwerpt dat hij “*de laatste periode*” terug politiek actief is, waarbij hij aangeeft dat hij er vanuit België voor zorgt dat mensen georganiseerd naar betogingen kunnen gaan, komt dit, gelet op zijn eerdere verklaringen van nog geen half jaar geleden en bovenal de weinig overtuigende toelichting hierbij, niet aannemelijk voor, laat staan dat hij daardoor vervolging zou dienen te vrezen door T. E. Het is, gelet op het geheel van wat voorafgaat, weinig aannemelijk dat verzoekers nog recent, maar liefst twaalf jaar na het stopzetten van verzoekers politieke activiteiten, nog steeds politiek geïnterviewd zouden worden door T. E. In de verzoekschriften trachten verzoekers dan weer de aangehaalde problemen te linken aan het politiek profiel van verzoekers moeder. In deze wijst de Raad op verzoekers verklaringen dat zijn moeder reeds in 2012 Georgië verliet en hij sindsdien geen enkel contact meer met haar had (*ibid.*, p. 6). Ter terechtzitting verduidelijkt verzoeker dan weer dat zijn moeder zich momenteel in Ierland bevindt, alwaar zij een verblijfsrecht heeft. Dat verzoekers twaalf jaar later (nog steeds) geïnterviewd zouden worden omwille van de politieke activiteiten van verzoekers moeder die reeds een einde kenden in 2012, is bijgevolg evenmin enigszins aannemelijk. Op basis van verzoekers’ eigen verklaringen en/of de context van het door hen voorgehouden relaas kan dus wel degelijk besloten worden dat de door hen ingeroepen problemen een louter interpersoonlijk conflict uitmaken. Met hun verwijzing in de verzoekschriften naar algemene informatie inzake politieke vervolging in Georgië slagen zij er niet in afbreuk te doen aan voormelde pertinente vaststellingen inzake hun individuele situatie.

3.3.5.5. Verder dient er, los van het gestelde onder punt 3.3.5.4. van het onderhavig arrest, te worden vastgesteld dat de door verzoekers aangehaalde feiten onvoldoende zwaarwichtig zijn. De bestreden beslissingen luiden in dit verband terdege als volgt:

*“Zo dient er omwille van tegenstrijdigheden in de verklaringen van uw vrouw en uw eigen verklaringen te worden opgemerkt dat het slechts om een burengeschil gaat waarbij er één enkel incident zich heeft voorgedaan. Echter verklaarde uw vrouw dat u en de burens al problemen kenden met T. E. vanaf het moment dat jullie burens werden in 2021 (M. J.: DV: X.XXX.XXX; CG: XX/XXXXXX CGVS, p7). U spreekt zelf over een ontmoeting die slechts twee à drie keer heeft plaatsgevonden waarbij er eerder nooit problemen waren en het eerste incident zich uiteindelijk pas voordeed op 9 februari 2024, het moment waarop de politie langskwam om het geschil op te lossen, u beschuldigd werd van bedreigd te hebben met een pistool maar werd vrijgesproken (CGVS, p11). Verder, omtrent het tweede incident dat zich voordeed en de uiteindelijke aanleiding tot uw vertrek uit Georgië was, kan u niet eens met zekerheid stellen dat u werd aangehouden omwille van de bedreigingen van T. E. U geeft namelijk zelf te kennen dat er in jullie auto medicatie aanwezig was die bepaalde verslavende componenten bevat (CGVS, p12) waardoor het aannemelijk is dat de politie u aanhoudt en een onderzoek voert op basis van de vaststelling deze medicatie aan te treffen in uw wagen. Niets in uw verklaringen wijst er op dat T. E. ook maar enige inmenging zou hebben gehad in deze tweede arrestatie, dit zijn louter veronderstellingen van uw kant. Daarbij dient te worden vermeld dat als u echt werkelijk zulke, volgens uw verklaringen, zwaarwichtige problemen zou hebben ervaren met uw buurman T. E. u eerder de overweging zou maken om te verhuizen binnen Georgië (CGVS, p14). De vaststelling dat er eerder niet eens overwogen werd om te verhuizen om zo niet meer geconfronteerd te worden met T. en de gevaarlijke honden, ondermijnt de ernst van jullie problemen in grote mate.”*

Verzoekers wijzen er in de verzoekschriften op dat uit psychologisch onderzoek blijkt dat wanneer iemand vaker wordt geïnterviewd over een bepaalde gebeurtenis men niet altijd consistent is in zijn verhaal, dat dit ook geldt wanneer een gebeurtenis daadwerkelijk heeft plaatsgevonden, dat de inconsistentie niet *per se* een teken van ongelooftwaardigheid is en dat dit des te meer geldt wanneer verschillende personen, zoals *in casu*, worden geïnterviewd. In deze wijst de Raad er vooreerst op dat verzoekers het gevoerde onderzoek niet bij hun verzoekschriften voegen, noch een consulteerbare weblink hiervan. De Raad kan dan ook geen kennis nemen van de inhoud van dit onderzoek. De Raad wijst er ook op dat het niet voldoende is louter naar algemene informatie uit een psychologisch onderzoek te verwijzen, zonder deze *in concreto* te betrekken op de eigen persoon. Met hun summiere verwijzing naar een psychologisch onderzoek tonen verzoekers ook niet aan dat er in hun geval niet kon worden verwezen naar (onderling) tegenstrijdige verklaringen, die geenszins betrekking hebben op kleine details, doch wel om kernelementen van het gezamenlijk voorgehouden vluchtrelaas. De Raad onderstreept verder dat van verzoekers om internationale bescherming

wel degelijk kan verwacht worden dat zij consistente verklaringen afleggen over de kern van hun asielrelaas. Daar een verzoeker om internationale bescherming vervolging meent te vrezen en gebeurtenissen die hier de aanleiding voor zijn doorgaans een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed zijn op diens verdere leven, kan redelijkerwijze verwacht dat een verzoeker om internationale bescherming bij machte zou moeten zijn hierover in een later stadium op coherente en duidelijke wijze verklaringen af te leggen, ook doorheen verschillende opeenvolgende onderhouden, *quod non*. Gezien verzoekers niet willen terugkeren naar hun land van herkomst omwille van dezelfde problemen en uit hoofde van dezelfde vrees voor vervolging, gezien zij beide een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend en gezien zij zich daarbij beroepen op identiek dezelfde asielmotieven en vrees, mag bovendien redelijkerwijze van hen worden verwacht dat zij, al was het maar met het oogmerk om hun verzoeken om internationale bescherming en om hun relaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te kunnen zetten en te kunnen stofferen met de nodige achtergrondinformatie, elkaar zouden hebben geïnformeerd en het terdege zouden hebben gehad over hun gemeenschappelijke asielmotieven; zeker voor wat betreft de kernelementen in hun relaas en waardoor zij hierover consistente verklaringen zouden moeten kunnen afleggen.

Met hun louter algemeen betoog slagen verzoekers er geenszins in afbreuk te doen aan de pertinente en draagkrachtige motieven van de bestreden beslissingen over de onvoldoende zwaarwichtigheid van de voorgehouden feiten, gelet op onderlinge tegenstrijdigheden tussen hun opeenvolgende verklaringen. De Raad treedt deze overwegingen dan ook in hun geheel bij.

3.3.5.6. De Raad stelt verder vast dat verzoekers, nog daargelaten de voorgaande vaststellingen (met uitzondering van het gestelde onder punt 3.3.5.3.), alleszins niet aannemelijk maken dat zij voor wat betreft hun problemen geen of onvoldoende beroep konden doen – of bij een eventuele herhaling/verderzetting van deze problemen bij terugkeer naar Georgië zouden kunnen doen – op de hulp en/of bescherming voorzien in Georgië.

In dit verband wijst de Raad erop dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds.

Luidens artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de recentste “COI Focus” betreffende “Georgië – Algemene situatie” van 11 december 2023, waarnaar in de bestreden beslissingen verwezen wordt en waarnaar de weblink is opgenomen, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de *Public Defender*, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van *Legal Aid Service* voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder *GYLA*, *Human Rights Center* en *Rights Georgia*, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties

waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI Focus van 11 december 2023 blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in *highprofile*-zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de *Public Defender* en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Er kan worden besloten dat de Georgische autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids-)problemen in het algemeen aan alle onderdanen voldoende bescherming kunnen bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers werpen hier geen ander licht op. Zij verwijzen in hun verzoekschriften louter naar dezelfde algemene informatie als de verwerende partij, zijnde de COI Focus van 11 december 2023, waarin terdege wordt erkend dat er sprake is van een *"backslide of democracy"*, gelet op de aanhoudende politieke spanningen en het uitblijven van hervormingen van het rechtssysteem en de nog steeds aanwezige corruptie, maar dat er, niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, in het algemeen nog steeds gesteld kan worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is.

Gelet op de voormelde informatie komt het aan verzoekers zelf toe om in hun individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming hebben uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in hun individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hen niet kan worden verwacht dat zij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wenden om bescherming te vragen. Zij moeten aantonen dat in hun individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet redelijkerwijze van hen kan worden verwacht dat zij zich wenden tot de Georgische overheid voor bescherming. Zij slagen hier evenwel niet in.

In de bestreden beslissingen wordt te dezen terecht als volgt overwogen:

*"Volgens uw verklaringen kon u geen bescherming zoeken, of zou de bescherming die u zou zoeken alleen maar meer problemen veroorzaken omwille van het invloedrijke profiel van T. E., zowel in politieke als criminele kringen (CGVS, p8-9, 13, 15). Echter maakt u niet aannemelijk dat T. E. daadwerkelijk zulk invloedrijk persoon in Georgië is.*

*Om te beginnen verklaarde u dat u door T. E. geïnvloed wordt omdat hij graag de gronden waarop u woonachtig was in zijn bezit zou krijgen. Nochtans verklaarde u dat deze gronden niet uw eigendom zijn, maar in het bezit zijn van de overheid en u deze slechts huurt (CGVS, p10). Indien T. E., als invloedrijk persoon met verschillende connecties binnen de overheid, deze gronden daadwerkelijk zou willen verkrijgen zou er mogen verwacht worden dat hij deze dan ook via zijn connecties bij de overheid makkelijk in zijn bezit zou kunnen krijgen en hij hiervoor geen valse beschuldigingen of andere problemen dient te veroorzaken met u en uw gezin. Dat T. E. deze gronden niet zo maar kan opeisen, of deze zelf huren, bij de gemachtigde autoriteiten doet dan ook afbreuk aan de door u beweerde invloedrijke persoonlijkheid van T. E. Daarbij aansluitend is het niet aannemelijk dat T. E. gedurende drie jaar dat jullie daar wonen nooit eerder acties zou hebben ondernomen via zijn invloedrijke positie om de gronden in zijn bezit te krijgen en u van 2021 tot 2024 gewoon uw gang liet gaan zonder enige problemen te veroorzaken (CGVS, p11).*

*Daarnaast is het opmerkelijk dat u aankaarte dat verschillende bureaus reeds aanklachten indienden tegen T. E. maar hierbij door de diensten nooit werd opgetreden tegen de beschuldigingen aan het adres van T. E. (CGVS, p12). U gaat er van uit dat T. E. een invloedrijke positie heeft binnen de overheid omdat de aanklachten die reeds tegen hem werden ingediend, in uw ogen, geen enkel resultaat opleverden (CGVS, p12). Desalniettemin verklaarde u ook dat de zoon van T. E. een veroordeeld crimineel is en in de gevangenis verblijft (CGVS, p8). Hierbij is het dan ook rondtuit bizar dat T. E. vanuit zijn invloedrijke positie geen onschendbaarheid kan bieden ten aanzien van zijn eigen zoon. Het is dan ook duidelijk dat de autoriteiten weldegelijk optreden ten aanzien van minstens de zoon van T. E. en hem evengoed, net zoals elke andere burger, een straf laten uitzitten. Deze vaststellingen doet dan ook verder afbreuk aan het door u beweerde profiel van T. E.*

*Vervolgens dient er aangehaald te worden dat u zelf ook tot tweemaal toe werd vrijgepleit door de autoriteiten ten aanzien van de klachten van T. E. Zo diende u na het eerste incident slechts een soort van contactverbod te ondertekenen, waar overigens enig bewijs van ontbreekt, en werd u vrijgepleit op basis van de camerabeelden die de politie wel degelijk grondig bekeken had (CGVS, p7-8). Verder werd u ook na de tweede arrestatie, omwille van het bezit van psychotrope medicatie, vrijgesproken en kon u na enkele uren het politiekantoor verlaten (CGVS, p12-13). Indien er daadwerkelijk een invloedrijk persoon het op u gemunt heeft zou men redelijkerwijze kunnen verwachten dat deze persoon er dan ook alles aan zou doen dat u wel degelijk wordt veroordeeld en valt er niet in te zien waarom deze persoon u tot tweemaal toe zou laten ontsnappen aan enige soort van vervolging. Het is dan ook niet geloofwaardig dat T. E. enige belangrijke invloed zou kunnen uitoefenen op de geldende autoriteiten en uitvoerende machten in Georgië.*

*U beweerde verder dat u een contactverbod kreeg opgelegd terwijl u eigenlijk nergens schuld aan had, maar toont u op geen enkele wijze aan dat u wel degelijk het contactverbod diende te tekenen aangezien u hier geen enkel bewijs van neerlegt. Volgens uw verklaringen ontbreekt dit document in uw bewijsstukken omdat u het document zelf nooit hebt ontvangen en het niet was toegestaan dat u een foto nam van deze verklaringen (CGVS, p7). Dit zijn eerder vreemde verklaringen aangezien u zelf het contactverbod kreeg opgelegd en u, volgens uw eigen verklaringen, wel in de mogelijkheid was om eventuele correcties toe te voegen aan uw verklaringen in het document (CGVS, p8). Indien er bepaalde maatregelen worden genomen ten aanzien van uw persoon in dergelijk geschil, kan verwacht worden dat u die maatregelen eveneens ontvangt. Er kan bijgevolg ernstig getwijfeld worden aan uw bewering dat enkel aan u een bepaalde sanctie werd toegekend in uw geschil met T.*

*Bovendien is het opmerkelijk dat u nooit zelf enige stappen hebt ondernomen om de bedreigingen van T. E. aan banden te leggen. Na het incident op 9 februari 2024 besluit u verder om geen enkele stap ten aanzien van T. E. te ondernemen, terwijl uw bureaus dit reeds deden en ze geen verdere problemen ervaarden ten aanzien van T. E. (CGVS, p12 en 14). U blijft slechts herhalen dat u geen enkele poging tot bescherming ondernam omdat u er vanuit ging dat u niets kon beginnen tegen de invloedrijke positie van T. E., dewelke reeds in bovenstaande uitvoering werd weerlegd. Deze uitleg biedt bijgevolg geen afdoende verklaring voor uw gebrek aan pogingen om nationale bescherming te zoeken. De vaststelling dat u nooit effectief klacht indiende tegen T., nooit de hulp van een advocaat inschakelde of nooit elders uw belangen ging verdedigen, zonder hiervoor een aannemelijke verklaringen te bieden, maakt dat u niet aantoonbaar niet op de bescherming van de Georgische autoriteiten te kunnen rekenen en ondermijnt bovendien ook de ernst van de door u beweerde problemen met T.”*

Verzoekers laten deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in de administratieve dossiers, volledig onverlet, zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer, onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Gelet op het voorgaande overtuigen verzoekers niet dat zij in geval van een terugkeer naar Georgië, met betrekking tot de door hen gevreesde problemen, geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Georgië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat deze niet bij machte of niet willig zouden zijn om hen hulp en/of bescherming te bieden. Zij tonen aldus niet aan dat in hun geval geen doeltreffende, niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat zij daartoe geen toegang zouden hebben en zij slagen er dan ook niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die zij zeggen te vrezen.

3.3.5.7. Wat betreft de door verzoekers tijdens de administratieve procedure van hun verzoeken om internationale bescherming neergelegde documenten, wordt in de bestreden beslissingen op goede gronden als volgt overwogen:

*“Tot slot kunnen de documenten die u neerlegt bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Jullie paspoorten, de geboorteakten van jullie kinderen en het huwelijkscertificaat (stukken 1 - 4 inventaris documenten) bevestigen slechts jullie identiteit en gezinssamenstelling, dewelke hier niet ter discussie staan. De verkoopakte (stuk 6 inventaris documenten) is slechts een bewijs van uw verkoop van goederen in Georgië en hebben geen bijdrage aan de door u beweerde vrees ten aanzien van Georgië. Tenslotte legt u nog twee USB-sticks voor (stuk 7 inventaris documenten) met op de ene USB slechts één video inzake uw huwelijk. Echter verklaarde u dat er op deze USB-stick nog twee bijkomende video's zouden staan omtrent de bedreigingen van T. E. Nochtans waren deze niet terug te vinden, moesten deze video's toch voorhanden zijn, zijn ze net als alle andere video's en foto's slechts een bewijs van uw burengeschil met T. E., hetgeen in bovenstaande op zich niet in vraag wordt gesteld. De video's en foto's op de USB-sticks aangaande de honden en bedreigingen tonen eveneens enkel aan dat er een conflict was, maar tonen op geen enkele wijze*

*aan dat T. E. een hoogstaand profiel heeft waardoor u geen bescherming zou kunnen inroepen van de autoriteiten in Georgië of zelfs dat u niet zou kunnen rekenen op enige hulp van de voorhanden zijnde hulporganisaties."*

Bij de door verzoeker op 9 oktober 2024 neergelegde aanvullende nota voegt hij de neerslag van een video waarover hij in deze nota stelt dat dit een video betreft van een *live*-uitzending van T. E. vanuit zijn Facebook-pagina ten tijde van het incident van 9 februari 2024 waarin hij vertelt wat er gebeurd is en hij verzoekers bedreigt. Ter terechtzitting verduidelijkt verzoeker dat dit een video was die hij reeds bij de commissaris-generaal neerlegde. Los van de vaststelling dat dit een louter schriftelijke neerslag van een video is die door verzoekers zelf is opgesteld zonder dat de betreffende video voorligt en los van de vraag of dit één van de video's is die door verzoekers bij het commissariaat-generaal effectief werd neergelegd of één van de video's betreft die volgens verzoeker op de aldaar ingediende usb-stick zou moeten staan, doch nergens terug te vinden is, onderstreept de Raad dat dit slechts een bewijs vormt van het burengeschil met T. E., hetgeen in bovenstaande op zich geheel niet in vraag wordt gesteld en dat dit verder op geen enkele wijze aantoont dat T. E. daadwerkelijk en in afbreuk van de pertinente bevindingen in de bestreden beslissingen dienaangaande, een hoogstaand profiel zou hebben waardoor verzoekers geen bescherming zouden kunnen inroepen van de autoriteiten in Georgië of zelfs dat zij niet zouden kunnen rekenen op enige hulp van de voorhanden zijnde hulporganisaties.

3.3.5.8. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekers in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoekers geen gronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maken.

3.3.5.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat kan in hoofde van verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

3.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.6.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekers geen concrete elementen aanbrengen op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in hun hoofde kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in Georgië.

3.3.6.2. In zoverre verzoekers zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroepen op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van hun vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, met uitzondering van het gegeven dat deze problemen geen verband houden met de criteria van het Verdrag van Genève.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekers geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden geviséerd. Verzoekers maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Georgië zouden hebben gekend.

3.3.6.3. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekers een reëel risico op ernstige schade lopen met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in hun land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

3.3.6.4. Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekers niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.8. Waar verzoekers in meest ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om beslissingen van de commissaris-generaal tot

weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekers echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming in de voorliggende zaken zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. De verzoeken tot vernietiging kunnen bijgevolg niet worden ingewilligd.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De zaken RvV X en RvV X worden gevoegd.

### **Artikel 2**

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 3**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf november tweeduizend vierentwintig door:

|               |                                                 |
|---------------|-------------------------------------------------|
| V. SERBRUYNS, | wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken, |
| K. VERKIMPEN, | griffier.                                       |

|              |                |
|--------------|----------------|
| De griffier, | De voorzitter, |
|--------------|----------------|

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS